

Yargıtay 11. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2016/13690
KARAR NO : 2016/9172

Y A R G I T A Y İ L A M I

MAHKEMESİ : PINARBAŞI (KAYSERİ) ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ
TARİHİ : 12/03/2015
NUMARASI : 2015/35-2015/35
DAVACI : TÜRKİYE İŞ BANKASI A.Ş
VEKİLİ : AV.SELİM DÜNDAR
DAVALI : DURMUŞ POLAT

Taraflar arasında görülen davada Pınarbaşı(Kayseri) Asliye Hukuk Mahkemesi'nce kesin olarak verilen 12/03/2015 tarih ve 2015/35-2015/35 sayılı kararın Kanun yararına Bozma istemi ile Yargıtaya incelenmesi Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenmiş olmakla, dosya içerisindeki layihalar, duruşma tutanakları ve tüm belgeler okunup, incelendikten sonra işin gereği görüşülüp, düşünüldü:

Davacı vekili, müvekkili ile davalı arasında Genel Nakdi ve gayri nakdi kredi sözleşmesi düzenlendiğini, sözleşmeye istinaden davalıdan 659,00 TL tutarında dosya masrafı tahsil edildiğini, taraflar arasındaki ticari kredi sözleşmesine ve hukuka uygun olarak tahsil edilen masrafın iadesi için davalının Pınarbaşı Kaymakamlığı Tüketici Hakem Heyetine başvurduğunu, kullanılan kredinin ticari niteliği nedeniyle uyuşmazlığın Hakem Heyetinin görev alanı dışında bulunmasına rağmen davalıdan tahsil edilen masrafın davalıya iadesine karar verildiğini ileri sürerek anılan hakem heyeti kararının iptalini talep ve dava etmiştir.

Davalı davaya cevap vermemiştir.

Mahkemece, davanın reddine karar verilmiş, karar aleyhine Adalet Bakanlığı'nın yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına bozma talebinde bulunulmuştur.

Dava, Tüketici Hakem Heyeti Kararının iptali istemine ilişkindir.

6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un 66/1 maddesinde "Bakanlığın, tüketici işlemleri ile tüketiciye yönelik uygulamalardan doğabilecek uyuşmazlılara çözüm bulmak amacıyla hakem heyeti oluşturmakla görevli" olduğu, Yasa'nın 68/1 maddesinde " Değeri 2.200 TL altında bulunan uyuşmazlıklarda İlçe Tüketici Hakem Heyetlerine başvurunun zorunlu" bulunduğu, Yasa'nın 3/k maddesinde de "Tüketicinin, ticari veya mesleki olmayan amaçlarla hareket eden gerçek veya tüzel kişiyi" ifade ettiği düzenlenmiştir.

Bir uyuşmazlığın, 6502 sayılı Yasa kapsamında kaldırılmasının kabulü için, aynı Yasa'nın 3/k maddelerinde öngöülen tüketici taraflardan birini oluşturduğu tüketici işleminin olması gerekir.

Somut uyuşmazlık, davacı ile davalı arasında düzenlenen Genel nakdi ve gayri nakdi kredi sözleşmesine istinaden davalıdan tahsil edilen dosya masrafına ilişkin olup davalı tarafından kullanılan kredinin ticari nitelikte oluşu nedeniyle, davalı yasada tanımlanan "tüketici" kapsamında olmayıp, bankacılık işleminden kaynaklanan İhtilaf Tüketici Hakem Heyetinin görev alanı içinde bulunmamaktadır.

Bu halde hakem heyetinin görev alanı içinde kalmayan uyuşmazlıkta ilgili verdiği kararın iptali gerekirken, yazılı şekilde davanın reddine karar verilmesi usul ve yasaya aykırı görüldüğünden yazılı emir isteğinin kabulü ile hükmün kanun yararına bozulmasına karar vermek gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 6100 sayılı HMK 363. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere Kanun Yararına Bozulmasına, gereğinin yapılması için karar örneği ve dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 28/11/2016 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 11. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2016/14490

KARAR NO : 2017/2268

Y A R G I T A Y İ L A M I

MAHKEMESİ : KAHTA 1. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ
(ASLİYE TİCARET MAHKEMESİ SIFATIYLA)
TARİHİ : 21/04/2016
NUMARASI : 2015/684-2016/211
DAVACI : ASLANOĞULLARI TAŞIMACILIK
VEKİLİ : AV.İSMAİL ÇELİK
DAVALI : GARANTİ BANKASI A.Ş.
VEKİLİ : AV.BERTAN SIR

Taraflar arasında görülen davada Kanun Yararına Bozma Bürosu Hakimliği'nce verilen 24/11/2016 tarih ve 2015/684-2016/211 sayılı kararın Yargıtayca incelenmesi Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenmiş ve temyiz dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşılmış olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve yine dosya içerisindeki dilekçe, layihalar, duruşma tutanakları ve tüm belgeler okunup, incelendikten sonra işin gereği görüldüğü, düşünüldü:

Davacı vekili, müvekkilinin davalı bankadan ticari kredi kullandığını, kullanılan kredi nedeniyle dosya masrafı, istihbarat ücreti ve komisyon alındığını, bunun TBK'nın 20. maddesine aykırı olduğunu ileri sürerek ve ıslah ile 550.00 TL'nin davalıdan tahsilini istemiştir.

Davalı vekili, davanın reddini istemiştir.

Mahkemece, davanın kabulüne karar verilmiş, karar aleyhine Adalet Bakanlığı'nın yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına bozma talebinde bulunulmuştur.

Dava, dosya masrafı, istihbarat ücreti ve komisyon adı altında yapılan kesintinin tahsil istemine ilişkindir.

1-492 sayılı Harçlar Kanunu'nun 30. maddesinde "ıslah edilen miktar için gerekli harç alınmadan, ıslah edilen miktar yönünden işin esası hakkında karar verilemez" düzenlemesi bulunmaktadır. Böylece, ıslahla talep konusu miktar artırılmış ve bu artırım harç yatırılmasını gerektiriyorsa, eksik harcın tamamlanacağı öngörülmüştür. Oysa, somut olayda, davacının ödemiş olduğu peşin harç göz önüne alındığında, bunun ıslah edilen kısım için ödenecek harcı da kapsadığı görülmektedir. Bu nedenle, ıslah edilen miktar bakımından harcın tamamlanmasına gerek olmadığı anlaşılmakla, bu yöne ilişkin yazılı emir istemi yerinde olmadığından reddi gerekmiştir.

2-Faiz başlangıcına yönelik yazılı emir istemine gelince; borcun muaccel olmasına rağmen ifa edilmemesi ve alacaklının ihtarı ile borçlu temerrütünün oluşacağı TBK m. 117'de düzenlenmiştir. Ayrıca borcun ifası için dava açmanın ihtar niteliğinde sayılacağı, kısmi davada ise ancak dava açılan kısım için ihtarın gerçekleşeceği, bakiye kısım bakımından ihtar ve dolayısı ile temerrüt oluşmayacağı göz önüne alındığında, mahkemece ıslah edilen kısım bakımından ıslah tarihi olan 21.04.2016 yerine, dava tarihinden itibaren faiz yürütülmesine karar verilmesi yürürlükteki hukuka aykırı görüldüğünden yazılı emir isteminin kabulü ile hükmün bu kısmının kanun yararına bozulması gerekmektedir.

SONUÇ: Yukarıda (1) nolu bentte açıklanan nedenlerle harca ilişkin kanun yararına bozma isteminin reddine, (2) nolu bentte açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 6100 sayılı HMK'nın 363. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere Kanun yararına BOZULMASINA, gereğinin yapılması için karar örneği ve dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 19.04.2017 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.